

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/509/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813208652
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813208652.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279 p r o t i žalovanej: H. R., V.. X.X.XXXX, P. XXX XX P. XXX, o zaplatenie 516,27 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 379,87 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 14,38 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária Korytár s.r.o. trovy právneho zastúpenia vo výške 40,25 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 21.8.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 516,27 eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 9.3.2010 Úverovú zmluvu č. 6003097415 (ďalej len „Zmluva“), ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 440,00 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu (ďalej len „Produkt“) s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „Úverové podmienky“). Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v Zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo Zmluvy nevyplýva inak. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo Zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Žalovaný porušil dohodnuté Úverové podmienky. Dňa 28.02.2011 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 520,27 eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. K dnešnému dňu predstavuje dlh žalovaného sumu 516,27 eur. Žalovaný do dnešného dňa žalobcovi dlžnú sumu vo výške 516,27 eur neuhradil.

Žalovaná sa k sa žalobe žalobcu nevyjadřila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, a to splátkovým kalendárom žalovaného k číslu zmluvy 6003097415, úverovou zmluvou zo dňa 9.3.2010 spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platnými od 1.11.2009, výpisom z

účtu Clubcard kreditnej karty, listom adresovaným žalovanému zo dňa 28.2.2011. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu doručeným súdu elektronicky dňa 10.2.2014 a datovaným dňa 7.2.2013, vyjadrením žalobcu datovaným dňom 9.5.2013 spolu s prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

V písomnom podaní žalobca uviedol, že dňa 09.03.2010 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Úverovú zmluvu č. 6003097415 (ďalej aj „ÚZ“), ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec (výška kreditného limitu) vo výške 440,- eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky a poplatky podľa Sadzobníka poplatkov a odmien. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej ÚZ sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“)- V súlade s ÚZ žalovaný svojim podpisom ÚZ potvrdil, že je s ÚP oboznámený, že sú žalovanému ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaný. Na základe ÚZ žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver, ktorý umožňoval žalovanému čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom Kreditnej karty (ďalej len „KK“). Revolvingový úver (ďalej aj „RÚ“) je možné špecifikovať ako dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Žalovaný má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca, pričom úverovým rámcom sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý je žalovaný oprávnený čerpať. Celková výška poskytnutého úverového rámca je uvedená v ÚZ alebo dohodnutá so žalovaným na základe jeho žiadosti. Maximálna čiastka, ktorú je žalovaný oprávnený z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa žalovanému automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní. Pri tomto type úveru ide teda o obnoviteľnú finančnú rezervu. S každou uhradenou mesačnou splátkou sa žalovanému obnovuje čiastka, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že žalobca a ani žalovaný nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, nakoľko pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca (t.j. kreditný limit), ktorá v tomto prípade bola dohodnutá vo výške 440,- eur. Ako však vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, celková výška úveru poskytnutého žalovanému predstavovala sumu 467,54 eur. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru je tiež potrebné uviesť, že pokiaľ ide o počet splátok, ani tento nie je možné vopred dohodnúť, nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver. Žalovaný bol povinný riadne a včas splácať poskytnutý RÚ, a to v pravidelných mesačných splátkach, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu RÚ. Výška pravidelnej mesačnej splátky RÚ bola dohodnutá ako percentuálna časť (4 %) nesplatenej dlžnej čiastky (t.j. výška vyčerpaného nesplateného RÚ spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami) k poslednému dňu účtovného obdobia (za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac), najmenej však 12,- eur. Pre určenie konkrétnej výšky mesačnej splátky RÚ je rozhodný posledný deň kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom je táto splátka RÚ splatná. Výška pravidelnej mesačnej splátky RÚ sa tak mení v závislosti na výške nesplatennej dlžnej čiastky. Celkový počet splátok, ktorými mal byť poskytnutý úver splatený, je rovný počtu mesiacov, potrebných pre splatenie čerpaného úveru spolu s poplatkami a úrokmi a je závislý na celkovej výške dlžnej čiastky a na výške jednotlivých splátok, ktoré sú ovplyvniteľné žalovaným. Ako vyplýva z výpisu z úverového účtu, k prvému čerpaniu RÚ zo strany žalovaného a teda k poskytnutiu RÚ došlo dňa 04.10.2010. Ku dňu 31.10.2010 predstavovala vyčerpaná suma celkom 507,88 eur. V zmysle vyššie uvedeného tak výška prvej mesačnej splátky predstavovala sumu 20,32 eur, pričom táto splátka bola splatná dňa 20.11.2010. Rovnako tak výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa, z ktorého dôvodu sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, čo potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku zo dňa 27.01.2011, sp. zn. 6Co 95/2010. Ako vyplýva z ÚZ, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške od 26,28 % do 11,88 %, a to v závislosti na výške vyčerpanej čiastky (bod 40. ÚZ). V tejto súvislosti žalobca poukazuje na hlavu 5 § 1 ÚP: „Klient je povinný hradil spoločnosti poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná Sadzobníkom platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto ÚZ.“ V zmysle ust. hlavy 5 § 7 ÚP Jednotlivé platby (vrátane úrokovej sadzby) sú uvedené, prípadne určené spôsobom výpočtu, v Sadzobníku.“ Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že ním požadované poplatky boli so žalovaným dohodnuté písomne, nakoľko boli uvedené v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou ÚZ. Ako vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru. V zmysle § 2 Hlavy 7 ÚP: „Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade,

že a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace...“. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok (konkrétne splátok za mesiac september 2010 až február 2011), stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, pričom ako vyplýva z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k žalobe, splatnosť nastala ku dňu 28.02.2011, ku ktorému dlžná čiastka predstavovala sumu 516,27 eur. Po zosplatení úveru už žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu platbu. Žalobca si tak v predmetnom konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 516,27 eur, ktorá, ako vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, pozostáva z nasledujúcich položiek: Istina (t.j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru) vo výške 437,24 eur; Úrok (t.j. úrok z poskytnutej istiny) vo výške 62,87 eur (vypočítaný ako rozdiel medzi celkovou výškou úrokov 102,93 eur a úhrad vykonaných zo strany žalovaného, ktoré boli na túto položku započítané vo výške 40,06 eur); Zmluvná pokuta vyčíslená za použitia úrokovej sadzby 8 % (t.j. zmluvná pokuta podľa Hlavy 13. § 4 UP) vo výške 7,47 eur (ide o celkovú výšku zmluvnej pokuty, na túto položku nebol započítané žiadne úhrady zo strany žalovaného); Úrok z omeškania v zákonnej výške (t.j. úrok z omeškania do času zosplatenia) vo výške 1,69 eur (ide o celkovú výšku zmluvnej pokuty, na túto položku neboli započítané žiadne úhrady zo strany žalovaného). Ide o úrok z omeškania v zákonnej úrokovej sadzbe stanovenej výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov za každý deň omeškania s úhradou dlžnej čiastky (t.j. v uvedenom prípade ide o úrok z omeškania v zákonnej výške, nie o zmluvnú pokutu za použitia úrokovej sadzby vo výške 0,08 % denne); Poplatok za výber z bankomatu vo výške 3,00 eur (vypočítaný ako rozdiel medzi celkovou výškou poplatkov 18,00 eur a úhrad vykonaných zo strany žalovaného, ktoré boli na túto položku započítané vo výške 15,00 eur); Poplatok za výpis z účtu vo výške 4,00 eur (vypočítaný ako rozdiel medzi celkovou výškou poplatkov 8,00 eur a úhrad vykonaných zo strany žalovaného, ktoré boli na túto položku započítané vo výške 4,00 eur).

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.5.2014 elektronicky žalobca uviedol, že predkladá súdu Príručku držiteľa karty, ktorej súčasťou je aj Sadzobník poplatkov a odmien (str. 5). Ako vyplýva z ÚZ, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške od 26,28 % do 11,88 %, a to v závislosti na výške vyčerpanej čiastky (bod 40. ÚZ). V zmysle Sadzobníka poplatkov a odmien je úroková sadzba pri nevyužití bezúročného obdobia pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1000 eur vo výške 2,19 % mesačne, ktorá zodpovedá úrokovej sadzbe vo výške 26,28 % ročne. Úroková sadzba pri nevyužití bezúročného obdobia pre vyčerpanú čiastku vyššiu ako 1000 eur vo výške 0,99 % mesačne, ktorá zodpovedá úrokovej sadzbe vo výške 11,88 % ročne.

Medzi žalobcom a žalovanou ako klientom došlo dňa 9.3.2010 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 6003097415, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 440 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zluve v bode 40 predstavovala 26,28%, 11,88 %. Priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty predstavovala 19,33%.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolu podpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej iba „klient“). Uzatvorením ÚZ sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník sa zaväzuje poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky a poplatky podľa Sadzobníka poplatkov a odmien (ďalej iba „Sadzobník“).

V zmysle hlavy 2 § 3 Úverových podmienok po uzatvorení ÚZ zriadi spoločnosť klientovi úverový účet pre čerpanie poskytnutého úveru do výšky prideleného úverového rámca. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu

zodpovedajúce záväzky klienta. Úverový účet je vedený po celú dobu trvania ÚZ, príp. do doby úhrady všetkých záväzkov, ak ÚZ skončí pred ich úhradou. Klient je povinný hradiť po uvedenú dobu všetky poplatky a odmeny s úverovým účtom súvisiace. Úverovým rámcom sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý je klient oprávnený čerpať.

Maximálna čiastka, ktorú je klient oprávnený z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca, čerpanie nad rámec úverového rámca je neoprávnené a klient je povinný čiastku čerpanú nad úverový rámec na požiadanie vrátiť spoločnosti, ak nejde o prečerpanie úverového rámca z dôvodu jeho navyšovania podľa § 7 tejto Hlavy (hlava 3 § 5 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ. Prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny, poplatky a zmluvné sankcie (ďalej iba „splátka“). Úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. Klientov záväzok k hradeniu úrokov z poskytovaného úveru voči spoločnosti vzniká okamihom, kedy sa transakcia prejaví na úverovom účte klienta. Klient je povinný hradiť spoločný poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná Sadzobníkom platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto ÚZ.

Výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatenej dlžnej čiastky (t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami) k poslednému dňu účtovného obdobia. Za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac. Pre určenie konkrétnej výšky mesačnej splátky RÚ je rozhodný posledný deň kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom je táto splátka RÚ splatná. Výška pravidelnej mesačnej splátky sa mení v závislosti od výšky nesplatenej dlžnej čiastky. V prípade, že takto vypočítaná výška splátky RÚ by bola nižšia ako 12 eur/361,51 SKK (tzv. splátkové minimum), platí, že splátka RÚ je vo výške splátkového minima. Klient a spoločnosť sa dohodli, že spoločnosť je oprávnená meniť výšku splátky RÚ stanovenú ako určité percento z dlžnej čiastky, a to zmenou tohto percenta a zmenou splátkového minima. V prípade omeškania klienta s úhradou pravidelnej mesačnej splátky, sa klient zaväzuje uhradiť spoločnosti spolu s ďalšou pravidelnou mesačnou splátkou tiež čiastku, s ktorej úhradou je v omeškaní (tzv. minimálna splátka) s tým, že splatnosť dlžnej pravidelnej mesačnej splátky sa nemení. Ak klient plní svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne, minimálna splátka sa rovná výške pravidelnej mesačnej splátky (hlava 5 § 2 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 7 Úverových podmienok jednotlivé platby podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m) zákona č. 258/2001 Z. z. (vrátane úrokovej sadzby) sú uvedené, prípadne určené spôsobom výpočtu, v Sadzobníku. Klient a spoločnosť sa dohodli, že spoločnosť je oprávnená Sadzobník jednostranne meniť s tým, že zmenu je povinná klientovi oznámiť minimálne 30 dní vopred. Súhlas so zmenou sadzobníka poplatkov a odmien klient vyjadrí uskutočnením transakcie (napr. úhradou pravidelnej mesačnej splátky, čerpaním úveru) v období po účinnosti zmeny. V prípade nesúhlasu so zmenou Sadzobníka je klient oprávnený ÚZ okamžite vypovedať, pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru alebo od úverovej zmluvy odstúpiť.

V zmysle hlavy 7 § 2 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver a všetky záväzky klienta voči spoločnosti splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, b) uviedol v návrhu nepravdivé údaje, c) porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, ÚP alebo z dokumentov, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ, d) bolo začaté exekučné, konkurzné, alebo vyrovnávacie konanie na majetok klienta.

Ako vyplýva z hlavy 14 § 3 Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky úveru alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7. § 5 týchto ÚP je klient povinný zaplatiť spoločnosti úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient

ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto ÚP nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4,- eur/120,50 SKK v prípade prvej upomienky a 12,- eur/361,51 SKK v prípade druhej a ďalšej upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a internetu. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu, úrok z omeškania či poplatok za upomienku klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť.

Podľa hlavy 14 § 8 Úverových podmienok ÚZ, ÚP a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako aj špecifikácie pohľadávky žalobcu v písomnom podaní súd zistil, že žalovaná uhradila celkom 89,36 eur, pričom jej bolo poskytnutých 467,54 eur a dňa 28.2.2011 došlo k zosplatneniu celého úveru.

Listom zo dňa 28.2.2011 označeným ako Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade žalobca žalovanej oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ju vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 520,27 eur a vyzval ju na splatenie do 15 dní odo dňa spísania predmetnej výzvy.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 6, 7 zákona o spotrebiteľských úveroch pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch. Ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Ako vyplýva z § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Ako vyplýva z § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo

od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských

zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 9.3.2010 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanej a vydanie kreditnej karty TESCO podľa príslušných ustanovení dojednaných v zmluve a v Úverových podmienkach s dohodnutým úverovým rámcom a pravidelnou mesačnou splátkou. Žalovanej boli následne finančné prostriedky žalobcom poskytnuté, tak ako je to zrejmé z predloženého splátkového kalendára.

V dôsledku neplnenia si povinnosti žalovanej sa stal celý dlh splatný dňa 28.2.2011.

Súd mal za preukázané, že žalovaná prostredníctvom poskytnutej kreditnej karty vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 467,54 eur a ďalej je nesporné, že žalovaná v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami uhradila sumu 89,36 eur, ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára.

Uzavretá zmluva obsahovala údaj o ročnej úrokovej sadzbe 26,28 % a 11,88 % a o priemernej hodnote úrokovej miery pre kreditné karty 19,33 %. Vzhľadom na obsah zmluvy, sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednané úroky. Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 378,18 eur, pozostávajúcu z rozdielu medzi poskytnutým úverom v celkovej výške 467,54 eur a zaplatenými splátkami v celkovej výške 89,36 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 1,69 eur vyčísleného pri zákonnej sadzbe úroku z omeškania. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úroku z omeškania, vyčísleného v sume 1,69 eura, v zákonnej sadzbe občianskoprávných úrokov z omeškania, z jednotlivých nezaplatených splátok, pričom úrok z omeškania bol účtovaný žalovanej odo dňa 31.8.2010.

Sadzba úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu omeškania (úroky z omeškania účtované odo dňa 31.8.2010 do zosplatnenia dňa 28.2.2011) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, teda vo výške 9 % ročne.

Úver, poskytnutý žalovanej, súd považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve o úvere absentovali obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. j), k), a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov. Pokiaľ aj žalobca poukazoval na to, že sa jedná o zmluvu o revolvingovom úvere, pri ktorej nie je možné určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, súd mal za to, že pokiaľ sa jedná o spotrebiteľský úver, uvedená obligatórna náležitosť zmluvy musí byť v zmluve uvedená, ak RPMN nie je možné určiť, pri uzavretí zmluvy, je potrebné realizovať vo vzťahu k spotrebiteľovi v dostatočnom rozsahu informačnú povinnosť, tak ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 6, 7 zák. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, súd poukazuje na to, že údaj, uvedený v čl. 41 zmluvy, o priemernej hodnote úrokovej miery nie je údajom o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov.

Súd tiež považuje za potrebné uviesť, že ak žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6Co/95/2010, ktoré riešilo otázku revolvingovej zmluvy, tak ani závery, ktoré sú uvedené v dôvodoch označeného rozhodnutia nemôžu privodiť pre žalobcu iný záver, než je prijatý v tejto veci. Aj uvedené rozhodnutie totiž zdôrazňuje potrebu veriteľa poskytujúceho spotrebiteľský úver, aby aj pri ťažkostiach týkajúcich sa určenia RPMN pri uzavretí zmluvy, realizoval vo vzťahu k spotrebiteľovi v dostatočnom rozsahu informačnú povinnosť, tak ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 6, 7 zák. o spotrebiteľských úveroch. Súd v súvislosti s uvedeným názorom poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/78/2012 zo dňa 19.12.2012.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp.zn. 5Co/78/2013: „K odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa, o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., 3. odsek), že na základe uzavretej Zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcem vo výške 1991,64 eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30 000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.02.2008 navýšený o 30 000,- Sk na konečnú sumu 60 000 Sk, t.j. 1.991,64 eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom.“

V danom prípade zmluve chýbajú tiež náležitosti určené v § 4 ods. 2 písm. g), a i). Pre absenciu týchto náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 4 ods. 3 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Čo sa týka neuvedenia RPMN v zmluve, súd už vyššie poukázal na znenie § 3 ods. 6, 7 zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 258/2001 Z. z.), napriek nemožnosti vyčísliť túto hodnotu, nemožno obchádzať potrebu ostatných náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom. Súd poukazuje najmä na určenie výšky splátky, ktoré je pre spotrebiteľa nezrozumiteľné, nejasné a nemôže sa týmto údajom riadiť, keďže týmto určoval žalobca výšku splátky každý mesiac až vo výpise z úverového účtu. Výšku splátok má poznať spotrebiteľ už pri uzavretí zmluvy.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov zo dňa 9.3.2010 nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a taktiež konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, takéto náležitosti sú obligatónnymi, a v prípade absencie uvedených náležitostí, je potrebné považovať poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková

cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť). V zmluve nie je uvedená konečná splatnosť úveru, a to ani príkladmo pri jednorazovom vyčerpaní celej sumy úverového rámca a minimálnej splátky 4% mesačne. Rovnako pre spotrebiteľa zmätočne pôsobí aj uvedenie dvojakej úrokovej sadzby v bode 40 zmluvy, keďže skutočnosť, že výška úrokovej sadzby sa mení v závislosti od výšky vyčerpanej sumy je uvedené iba drobným písmom s odkazom na Sadzobník. Splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci je tiež uvedená iba drobným písmom nasledujúcim po texte obsahujúcom jednotlivé náležitosti zmluvy.

Keď žalobca poukazuje na bod 5.1 ÚP a Sadzobník poplatkov, tieto sa mali stať súčasťou zmluvy, prostredníctvom netransparentnej inkorporačnej doložky, k čomu súd uvádza výklad nižšie.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi konania dňa 9.3.2010 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 4 ods.2 zák. o spotrebiteľských úveroch, preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názory vyslovené v obdobných veciach Krajským súdom v Trnave v rozsudku zo dňa 12.2.2014 sp.zn. 11Co/34/2013, Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 15.10.2013 sp.zn. 14Co/407/2012.

Zároveň je potrebné uviesť, že aktom, ktorý by žalovanú zaväzoval nie sú ani Úverové zmluvné podmienky, ktoré nie sú podpísané (§ 40 ods. 1, 3 OZ; porov. 2Cdo 245/2010) a navyše bez platnej inkorporačnej doložky.

Všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR).

Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy.

V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť ani viazanosť Úverových zmluvných podmienok. Uvedené platí aj pre Sadzobník poplatkov, ktorý mal byť súčasťou úverovej zmluvy.

Žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej formou výberu hotovosti z bankomatu a nákupov tovaru kreditnou kartou.

Žalobcovi nemohol vzniknúť ani nárok na zaplatenie uplatňovanej zmluvnej pokuty. Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť viazanosť úverových podmienok, a teda ani ustanovení o zmluvnej pokute.

Aj v prípade, že by bola zmluvná pokuta v danom prípade dojednaná platne, súd poukazuje na skutočnosť, že sa jedná o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ.

Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad, ako v prípade zmluvnej pokuty aj vo vzťahu k ostatným poplatkom. Poplatky za výber z bankomatu, prípadne poplatky za výpis z účtu obsiahnuté v úverových podmienkach alebo v sadzobníku, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 516,27 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 379,87 eur s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 73,58 % a neúspech 26,42 %.

Po odrátaní neúspechu žalobcu v konaní od jeho úspechu (73,58 % - 26,42 %), tento účastník má právo na náhradu 47,16 % trov konania.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy právneho zastúpenia celkovo v sume 85,34 eur zo základu 516,27 eur. Súd pri určovaní základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádza z § 10 ods. 1 a ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov zo sumy 516,27 eur.

Pri plnom úspechu žalobcu v konaní, by tomuto patrili trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 34,86 eur - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, za režijné paušály v sume 2x7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. Žalobcovi by tak patrili trovy právneho zastúpenia spolu v sume 85,34 eur.

Ďalej žalobcovi vznikli trovy konania v súvislosti so zaplateným súdnym poplatkom za návrh vo výške 30,50 eur.

Keďže žalobca má právo na náhradu 47,16 % zo súdneho poplatku 30,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 14,38 eur a 47,16 % z trov právneho zastúpenia vo výške 85,34 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 40,25 eur, na vyššie uvedenú náhradu trov súd zaviazal v prevažnej miere neúspešnú žalovanú.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.